

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. Габрово , 25.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО в закрито заседание на двадесет и пети март,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Симона Миланези

като разгледа докладваното от Симона Миланези Търговско дело №
20214200900013 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 25, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ.

Длъжностното лице по регистрацията при Агенцията по вписванията е постановило отказ № 20210211093618/12.02.2021 г., с който е отказано да се впише промяна в обстоятелствата на "Пи Ел Инвестмънт ВТ" ЕООД, ЕИК 203609574 - заличаване на вписания управител Р.Д.О.

Срещу така постановения отказ е постъпила жалба от управителя на "Пи Ел Инвестмънт ВТ" ЕООД, ЕИК 203609574, чрез адв. Д.К., в която се твърди, че отказът е незаконосъобразен. Нормата на чл. 141, ал. 5 от ТЗ не предвижда ограничения относно вида на дружеството или относно начина на уведомяване, като в тази връзка регистрираното производство са ангажирани доказателствата за достигане на волеизявлението на управителя до знанието на дружеството, което видно е било входирано в канцеларията му. Освен това поради съвпадане на управителя със собственика на капитала не е необходимо да се представят допълнителни доказателства за връчване на изявлението по чл. 141, ал. 5 от ТЗ. За да бъде заличена жалбоподателката като управител на дружеството, не са необходими допълнителни условия като вземане на решение за назначаване на нов управител и такова не може да се поставя като условие за исканото заличаване. Освен това дружеството не остава без

управител, тъй като съгласно изричната норма на чл. 147, ал. 1 от ТЗ правомощията на управителя се осъществяват от вписания едноличен собственик на капитала на дружеството. Моли да се отмени обжалвания отказ и да се извърши заявеното вписване.

По реда на чл. 25, ал. 2 от З ТРРЮЛНЦ е постъпил отговор от АВ, чрез юрисконсулт И.К., в който се оспорва жалбата, по подробно изложени аргументи и се прави искане същата да се остави без уважение, като се претендират съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на обжалване акт и от легитимирана страна, поради което е процесуално допустима.

От представените с жалбата писмени доказателства и от извършената справка в ТРРЮЛНЦ, се установява следното:

Със заявление, с вх. № 20210211093618 от 11.02.2021 г., от адв. Д. К., като пълномощник на управителя на дружеството Р.О., е поискано вписване на промени по партида на дружеството, а именно заличаване на управителя на дружеството. Към него са приложени писмено уведомление до дружеството по чл. 141, ал. 5 от ТЗ, декларации, изрично адвокатско пълномощно.

За да постанови обжалвания отказ № 20210211093618/12.02.2021 г., длъжностното лице по регистрацията при АВ е приело, че управителката Р.О. е и едноличен собственик на капитала на дружеството, а разпоредбата на чл. 141, ал. 5 от ТЗ предвижда възможност за едностранно прекратяване на възникналото с решение по чл. 137, ал. 1, т. 5 от ТЗ и вписано в регистъра органно правоотношение. В тази връзка законът предвиждал, че органът по чл. 137 от ТЗ следва да вземе решение за освобождаван на управителя и да предприеме действия по заличаването му. При бездействие в този срок е предвидено, че заличаването на управителя може да стане по негово искане. От това следвало, че е предвидена защита за добросъвестния управител от недобросъвестното поведение на съдружниците, които по см. на чл. 137, ал. 1, т. 5 във вр. с чл. 136, ал. 1 от ТЗ са тези, които вземат решение за освобождаването му. Според ДЛР по пътя на логиката нуждата от тази защита не е налице при едноличните дружества в случаите, когато едноличния собственик на капитала и управителя са едно и също лице, и

първият винаги може да изрази воля за освобождаването на себе си като управител и да избере друг, с оглед възможността по чл. 147, ал. 1 от ТЗ. В случая не може да се мотивира бездействие на дружеството. В случая автора и получател на уведомлението по чл. 141, ал. 5 от ТЗ е едно и също лице - Р.О., което е управител и ЕСК на дружеството. В тази връзка, при едноличните дружества именно ЕСК е този, който следва да определи новия управител и в случай не може да се говори за бездействие и приложимост на чл. 141, ал. 5 от ТЗ. Според чл. 147 от ТЗ, ЕСК управлява и представлява дружеството, лично или чрез определен от него управител и при липсата на друг избран такъв, не е налице основание за заличаването на ЕСК като управител.

Видно от партидата на дружеството Р.Д.О. е едноличен собственик на капитала и е вписана и като управител на дружеството.

От приложеното уведомление е видно, че дружеството на адрес на седалището му е уведомено от Р.Д.О, като управител, че заявява желание да бъде заличена като управител на дружеството. Уведомлението е получено на 04.01.2021 г. от Р.О. видно от входящия номер на представеното уведомление под № 1

При така установеното от фактическа страна, съдът намира следното от правна страна:

За да бъдат вписани или обявени в търговския регистър съответните обстоятелства или актове, длъжностното лице по регистрацията следва да провери налице ли са изискванията на чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ, част от които са дали към заявлението, са приложени всички документи съгласно изискванията на закона, както и дали съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона се установяват от представените документи, съответно дали подлежащият на обявяване акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона. Съдът намира, че в конкретния случай заявеното обстоятелство е подлежащо на вписване.

Правилно ДЛР е приело, че нормата на чл. 141, ал. 5 от ТЗ е неприложима по отношение на ЕООД в хипотезата, при която едноличният собственик на капитала е вписан и за управител на дружеството.

Видно от систематичното място на нормата на чл. 141, ал. 5 от ТЗ, същата урежда отношенията на назначен управител с дружество с ограничена отговорност, при което между управителя и дружеството възниква мандатно правоотношение по смисъла на чл. 280 от ЗЗД. Именно в този случай, когато съдружниците не предприемат действия за заличаване на вписания управител, при отправено писмено искане от негова страна, и бездействат, същият е легитимиран да заяви това обстоятелство, което се вписва независимо дали на негово място е избрано друго лице.

Нормата на чл. 141, ал. 5 от ТЗ е неприложима по отношение на едноличното дружество с ограничена отговорност, в хипотезата при която едноличният собственик на капитала (ЕСК) е вписан като управител на дружеството. Тя би била приложима, ако управителят е трето на дружеството лице и е назначен от едноличния собственик, и съответно между тях е възникнало мандатно правоотношение, което едната от страните (назначеният управител) иска да прекрати. В случаите, в които едноличният собственик на капитала не е определил друго лице за управител, по императивната разпоредба на закона той има лично задължение да управлява и представлява дружеството, следователно правоотношенията по управление в случая не произтичат от избор, а от закона, като в този случай от личното си задължение да управлява дружеството, същият може да се освободи, само ако избере друг управител. Именно защото източник на управление на ЕСК е закона, а не волята му, то и разпоредбата на чл. 141, ал. 5 от ТЗ е неприложима към освобождаване на управител в хипотезата на чл. 147, ал. 1, предл. I-во от ТЗ, какъвто е и конкретния случай. От изложената следва, че Р.О. не може да бъде освободена от задължението си да управлява и представлява дружеството, на което е и едноличен собственик на капитала в поисканата от нея хипотеза на осн. чл. 141, ал. 5 от ТЗ. Тази норма няма как да произведе действие, когато за управител е вписан едноличният собственик на капитала, тъй като той, както се каза, управлява дружеството по силата на закона, ако не е делегирал правата си другиму.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че постановеният и обжалван отказ на Агенцията по вписванията е правилен и законосъобразен и следва да бъде потвърден, а жалбата да се остави без уважение като неоснователна.

По направеното искане за присъждане на разноси от страна на представителя на АВ, съдът намира, че същото следва да се остави без уважение. Независимо от неоснователността на жалбата, в полза на Агенцията по вписванията не се поражда право на присъждане на съдебни разноси. И след измененията на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ предвижда съдът да присъжда разноси на страните по реда на ГПК, а последният нормативен акт с процесуален характер е категоричен в това че: сторените в рамките на охранително производство разноси остават в тежест на молителя – чл. 541 от ГПК. Производството по чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ и след измененията има охранителен, а не исков характер. То остава едностранно такова, тъй като произнасянето по молба за вписване/ обявяване засяга единствено и само правната сфера на лицето, направило искането за вписване. Правната сфера на регистърния орган по никакъв начин не се засяга от произнасянето, затова и възможността на АВ да даде становище по депозирана жалба и да получи препис от постановено решение по жалбата не ѝ придава качеството страна в производството по чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ. Това производство запазва едностранния си характер, поради което и независимо от изхода му разноси не могат да бъдат присъдени по реда на чл. 81 във вр. с чл. 78 от ГПК с крайния съдебен акт. Следва да се отбележи, че съдът се произнася с изричен диспозитив само, когато присъжда разноси (те не са част от спорния предмет), затова при неоснователност на искането, по същото съдът не дължи произнасяне за отхвърлянето му с диспозитива на крайния акт.

Воден от горното, Габровският окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата от управителя на "Пи Ел Инвестмънт ВТ" ЕООД, ЕИК 203609574, подадена чрез адв. Д.К., срещу отказ на длъжностното лице по регистрацията при Агенцията по вписванията № 20210211093618/12.02.2021 г., за вписване на заличаването на управителя на дружеството Р.О..

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд - Велико Търново в 7-дневен срок от съобщаването му.

Съдия при Окръжен съд – Габрово: _____